

tobak, 200 fl. solarine (solnega davka), 250 fl. davka za ribstvo, 200 fl. davka za suho meso, 600 fl. najemšine za državne zemljiša, v vsem skup 31.450 fl. našega denarja.

Obлека Černogorca je prosta; struka (plajš), katero nosijo moški in ženske, je tudi njih kolter ponoči. Kmetijstvo stoji na niski stopnji; obertnijstva je dosihmal še celò malo v deželi.

## Novičar iz slovenskih krajev.

*Iz Ljubljane.* Od več strani slišimo, da se kmetje že Turka na Krajnsko bojè, in eden nam je celò pripovedoval, da je slišal, da je že blizo Zagreba. Ta govorica se nekterim toliko verjetniši zdí, ker ima nekaj bataljonov cesarske armade začasno na Dolenskem ostati, kakor slišimo, okoli Novega mesta, Kostanjevice, Mellike, Černomlja. Povedati pa zamoremo, da strah pred Turkom je prazen, ker Turk je Mahomedu hvaležen, če ga ptuje armade pri miru pusté; on ni več strah kristjanskemu svetu kakor je nekda bil, ko je po spričbah mnogih naših narodskih pesem od „kralja Matjaža“, Lavdona“ itd. strahoval tudi naše kraje clo do Dnnaja. Pa tudi cesarska armada nima namena, ga napasti in vojske začeti, ako stori to, kar se od njega terja, namreč, da pusti Černogoro kakor je bila, in da dolgo zatirovanim kristjanom, ki pod Sultanovo vlado živé, se pravica zgodi in se rešijo silovitega jarma. In le zato, ako bi utegnul Turk svojeglaven biti, ko bi ne vidil resnice, marsira toliko cesarske armade k mejam Turškim; armada da besedam dostojno veljavo. Ker pa menda ne more vsa armada po Dalmatinskem in Horvaškem biti, je ostane nekoliko na bližnjem Dolenskem. — To je, kakor danes reči stojé, čista resnica. Nadjati se je, da Turk se ne bo obotavljal z lepo storiti, kar bi, če bi se s silo terjati moralo, znalo razrušiti celo Turčijo v Evropi. Kaj se bo pa na dalje godilo na Černogori in v Turčiji, bo, kakor dosihmal „Novičar“ oznanoval tudi prihodujé.

## Novičar iz mnogih krajev.

Ministra vojništva gosp. barona Csorič-a je presvitli cesar s pohvalo odvezal njegove službe, in svojemugeneraladjutantu g. Bamberg-u izročil vojno opravništvo. — C. k. narvišji sodnija na Dunaji je v nekem primerleju rabsodila, da, če kak nevpravičen strelec (Wildschütz) divjačino le vstrelí ali scer ubije, je pa iz lovske okolice (revíra) ne odnese, se ne vkriviči lovske tatvine; če jo pa odnese, je kriv hudodelstva tatvine; če več oseb skupej pomaga divjačino odnesti, so vsi zdrúženega tatvinstva krivi, čeravno je le eden zver vstrelil. — Mesca decembra l. l. se je dalo na vse cesarske pošé našega cesarstva 2 miliona 648.555 markanih pisem, 634.948 pa brez mark; po telegrafih je šlo 2067 državnih, 3342 pa družih pisem; dohodki c. k. pošé so znesli 766.500 fl., telegrafnic pa 20.415 fl.; stroški za pošé so znesli 669.220 fl., telegrafov pa 32.173 fl. — Učiteljev in učitelj po vsih ljudskih šolah našega cesarstva je 43.000, izmed katerih je učitelj 20.000. — Na Laškem je vse mirno. Mesto Milan je v ojestrem strahu; 10. t. m. so vnoviè 4 obesili, ki so bili zasaèeni na pustni dan z orožjem v roki; ker je prekučijna poskušnja se iz ptujega zgodila, je mesto proti Švajcarski meji z vojaško stražo obdano; mestna vrata so le od 5. ure zjutraj do 8. ure zveèer odperte; le kdor ima potni list, zamore svobodno vùn in noter;

veè kot 3 osebe ne smejo na ulicah skupej iti ali stati; železnica je jenjala; zvoniti se ne smé; mesto je obsojeno skerbeti za 50 ranjenih vojakov in za družine 12 umorjenih. — V Parizu so zaperli že več oseb, ki nespodobno dopisujejo od Napoleona v ptuje časnike. — V Londonu se je imel začeti 10. t. m. državni zbor, v katerem bojo novi ministri pervikrat se pokazali. — V Černogori so reèi še zmiraj kakor so bile, ker Turška vlada menda sedaj prevdarja terjatve austrianske vlade, podpirane od ruske in francoske; angleška vlada se nek še sedaj nemeša v te zadeve. Nar novejši gotova novica, ki jo po „Terž. časniku“ od pondeljka iz Černogore zvémó, je, da sta knez Danilo in njegov stric Juri prevzela poveljstvo èez černogorsko armado, v kateri so nek tudi ptuji izverstni oficirji. Pripoveduje se scer tudi, da je Omer paša dal most èez reko Moraèó narediti in da je èez-nj v Černogorovdabil, — pa to so le govorice, o katerih se še nič gotovega ne vé. — Časnik „Oss. dal.“ od 11. ni vedil nič novega iz Černogore povedati. Černogorci, ki so jih Turki v Grahovi vjeli, nek strašno terpijo v turškem taboru; z herbdom in nogami terdo skupej zvezane jih Turki vsaki dan kot živino tepejo.

## Klepec.

(Dalje.)

Lahko se nagne stari oèe,  
Lahko ga vjamejo besede  
Lahko pokloni in obeti,  
Ter več ko enemu obljudi.  
Al terda je, ko skala, hčerka;  
Zastonj so vse besede sladke,  
Zastonj bogastva èeznemero,  
Nikomur upanja ne dade.  
Al je ošabna gospodièna?  
Da je snubaèev je premalo?  
Da se ji zdijo ti preslabi?  
Al nosi v persih merzel kamen?  
Zakaj ljubezen se ne vname?  
O deklica gori že davno,  
Gori plamenom nevgasljivim;  
Al blaženi mladenè tisti,  
Za kterege je vneto serce,  
Ne sme snubiti, kar je ljubil,  
Kjer ni bil žlalnega kolena.  
Na vojsko ide v daljne kraje,  
Iskat imena ino slave.  
Çe še živi, al je poginul,  
Nihèe ne vé, ne Zlata sama,  
Vendar mu serce zvesto hrani.

Lepota Vinodoljke slavne  
V Turèijo tudi se razglasi,  
Zaèuje slovez turški aga,  
Presilni borec Hasan-aga,  
Iz bosnianske krajne ljute,  
Junakov prvi turške zemlje.  
Ognjena želja ga prevzame.  
Tovarše svoje zveste sklièe,  
Poskušene že v mnogih bitvah,  
Ter se nad Grobnik daljni vzdigne,  
Gotov al želji zadostiti  
Al pa pustiti glavo v boji.  
Providno vojsko svojo vodi,  
V temoto èerno se zavija,  
I plane, zmaj z višave noène,  
Na grad, ki v veselicah plava.  
Razseèena popada straža,  
Ni je visoki zid ubranil,  
Ne vrata terdna, ne nasipi.  
Merjoèih hrup ostraiš goste.  
Po skrivnih potih oèe komaj,  
Sinova njega i snubaèi  
Pogubi bliškej se otmejo.  
Gorje pa! — deklica ostane!  
(Dalje sledi).